

L'Aplec de la Salut

► Aquest dilluns després del segon diumenge de maig, la ciutat de Sabadell celebra el tradicional Aplec de la Salut, en honor de la Mare de Déu de la Salut, venerada com a patrona de la ciutat des de l'any 1697 i proclamada patrona de la Diòcesi de Terrassa el dia 11 de maig de 2008.

La fotografia recull un moment de la proclamació.

GLOSSA

Som al bell mig de l'Any de la Fe

El sant pare Benet XVI ens convidà a celebrar l'Any de la Fe. Un període que començà el dia 11 d'octubre de l'any passat —en el cinquantè aniversari de l'inici del Concili Vaticà II— i finirà el 24 de novembre. Han passat sis mesos, doncs, i som quasi al bell mig de la celebració. És un bon moment per aturar-se a fer revisió i prospectiva personal i comunitària.

La fe és un do de Déu, un do que hem d'agrair però, alhora, del qual hem de tenir cura. Hem de demanar que la fe ens sigui donada i augmentada, però també l'hem de treballar, i així el do de Déu esdevindrà acceptació, adhesió a Aquell que ens supera i ens depassa. És en aquest sentit que la fe esdevé una aventura entre la persona i Déu.

La celebració de l'Any de la Fe ens ho recorda i ens convida a una renovada conversió de vida, a un discerniment de criteris personals, a un lliurament a les mans de Déu, a refer la confiança i l'esperança, a celebrar-la amb convicció en la litúrgia dels sagraments... sense oblidar el testimoni de vida que apropi els que ens envolten al fet religiós, a la fe, a Jesús i a l'Església, a començar la pròpia aventura de fe. El testimoni, en aquests moments de crisi especialment, ha de ser proper, aco-

llidor i vigorós, compassiu i valent, creïble per les obres i, sobretot, evangelitzador. Caldrà recórrer la pròpia aventura de fe i ponderar la coherència personal entre la fe i els fets de cada dia. La professió de fe en el món és un acte personal i, alhora, comunitari. L'Església és coneguda per la vida dels creients i, també, pel testimoni institucional, per com anuncia l'Evangelí i per com el viu als diversos nivells.

Al bell mig de l'Any de la Fe, moment de revisió i projecte. Revisió dels mesos viscuts, projectar els que encara resten. Mirar Jesús, «tinguem la mirada fixa en Jesús, el qui ens ha de guiar pel camí de la fe i el qui la porta a la plenitud» (Hb 12,2), per refermar i enfortir la relació amb Ell. Esdevenir testimonis de la fe, testimonis de la presència de Déu —Pare, Fill i Esperit Sant— en les nostres vides i en la història que compartim amb els que ens envolten, sense oblidar el testimoni de la caritat, que demana compassió envers els pobres de totes les pobreses i una atenció especial per les necessitats elementals que tenallen tantes persones i famílies. «Mentrestant, subsisteixen la fe, l'esperança i l'amor, tots tres; però l'amor és el més gran» (1Co 13,13).

Enric Puig Jofra, SJ

Dia de l'Apostolat Seglar

El proper diumenge dia 19, solemnitat de la Pentecosta, és el Dia de l'Apostolat Seglar a la Diòcesi de Terrassa.

A les 18 h, conferència de Mons. Elías Yanes, arquebisbe emèrit de Saragossa a la sala capitular de la Catedral. A les 20 h, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses presidirà la celebració de l'Eucaristia a la Catedral.

ANEU MAR ENDINS

L'Evangelí a les xarxes socials

Aquests mesos estem recordant d'una manera especial el Concili Vaticà II amb motiu de la commemoració dels 50 anys del seu inici —l'any 1962— amb un discurs memorable del beat Joan XXIII en el qual es distanciava dels que va qualificar com a «profetes de calamitats». El Concili es va caracteritzar per una mirada cordial i solidària al món modern, amb els seus valors i les seves limitacions.

Un dels decrets d'aquest Concili va ser el dels mitjans de comunicació social, titulat amb les paraules llatines que encapçalen el document: *Inter mirifica*. Transcriu el primer paràgraf: «Entre els meravellosos invents de la tècnica que, particularment avui, l'enginy de l'home, amb l'ajuda de Déu, ha tret a partir de les coses creades, la mare Església acull i segueix amb especial sol·licitud aquells que més directament afecten l'esperit humà i han obert nous i fàcils camins per a comunicar, amb la màxima facilitat, notícies, idees i ensenyaments de tota mena.»

Aquest paràgraf, escrit fa 50 anys, és d'una gran actualitat, perquè als invents de la tècnica s'hi han afegit les enormes possibilitats d'informació i comunicació ofertes per les noves tecnologies. El Concili Vaticà II elaborà un decret sobre la comunicació i va fer-ho amb una mirada positiva, encara que era ben conscient que, com totes les realitats d'aquest món, es poden fer servir per al bé i també per al mal; poden alliberar l'home, però també esclavitzar-lo. La mirada cristiana ha de ser realista i, a la vegada, positiva i esperançada.

Tot això m'ha fet pensar en la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, que l'Església Catòlica, des del Concili Vaticà II, celebra en aquesta festivitat de l'Ascensió del Senyor. I ho he pensat d'una manera especial en llegir el missatge que, tal com és costum, va publicar el papa, ara emèrit, Benet XVI, el 24 del passat mes de gener, dia de Sant Francesc de Sales, patró dels periodistes i de tots els qui treballen en el món de la comunicació.

El lema d'aquesta jornada és «Les xarxes socials: portals de veritat i nous espais per a l'evangelització». Les xarxes socials són, efectivament, el tema sobre el que el Papa reflexiona. La seva mirada és molt positiva i esperançada quan diu: «Les xarxes socials alimenten aspiracions molt arrelades en el cor de l'home». Una mirada positiva també quan sosté que «l'ambient digital no és un món paral·lel o tan sols virtual, sinó que forma part de la realitat quotidiana de moltes persones, especialment dels més joves. Les xarxes socials són fruit de l'interacció humana, però també donen unes formes noves a les dinàmiques de la comunicació que crea noves relacions. Així doncs, una comprensió atenta d'aquest ambient és la condició necessària per a una presència significativa al seu interior».

Heus aquí, doncs, el que ens demana l'Església. El missatge de la propera jornada ja serà tasca del nou papa Francesc. Esforcem-nos a comprendre les dinàmiques i els processos del món digital. Amb aquell esperit de comprensió i de sintonia cordial del qual va donar exemple el Concili Vaticà II. I si alguns abusen d'aquestes tècniques o les fan servir per al mal, els cristians, juntament amb tots els homes i dones de bona voluntat, estem cridats a emprar-les per al bé. També per a parlar de Jesucrist, del seu Evangelí i de la fe, i per a pregar Déu, el nostre Pare.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

ARTURO SAN AGUSTÍN

De Benet a Francesc

De *Benedicto a Francisco* (Fragmenta Editorial) és el títol del darrer llibre del periodista Arturo San Agustín, que va viure el canvi de Pontificat a Roma, «en viu i en directe». San Agustín, que confessa que «mai no havia escrit una crònica amb tanta intensitat» com aquesta, felicita l'Església per haver sabut comunicar bé el doble esdeveniment renúncia-elecció.

Què valora més del papa Francesc?

La primera sorpresa va ser descobrir que el coneixia. Va ser a Buenos Aires, i vaig comprovar que era un home compromès amb els pobres i valent davant els poderosos. Que es tranquil·litzin alguns: no és un ingenu, sinó algú que es pensa molt les coses; i que les sap comunicar. Vam parlar durant més d'una hora i al final li vaig dir que «l'entrevistaria quan fos Papa». Confio que compleixi la seva paraula! De moment, li he fet arribar el llibre i una samarreta del Barça signada per Leo Messi.

Què explica en el llibre?

Tot el que va passar des de la renúncia de Benet XVI fins a l'entrada de Francesc, dia a dia. He pogut accedir a importants cardenals, a teòlegs i a italians influents vinculats al Vaticà. A més, com que coneixia el Papa, l'he pogut retratar des d'una certa experiència.

Què canviarà en l'Església amb Francesc?

Crec que, a poc a poc, s'anirà descobrint la gran importància de Benet XVI, un papa potser bastant desconegut. També crec que començarà a canviar allò que no és substancial; però sospito que molts periodistes, no necessàriament creients, que l'han rebut amb grans aplaudiments, potser se sentin decebuts quan comprovin que Francesc s'assemblarà bastant al seu predecessor.

Òscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Cal fer els «miracles de petit voltatge»

L'acció de caritat de tota l'Església ha de ser continuadora, en la mesura del possible, de l'acció guardadora de Jesús. L'acció de l'Església ha d'arribar fins a tocar el miracle, fins al llindar mateix del miracle, si vol ser continuadora de la missió de Jesús, que deixava entreveure que el Regne ja començava a ser present en el món. En efecte, gairebé és tan miraculós que Jesús doni la vista al cec com que la caritat de l'Església i dels homes i dones de bona voluntat acabin amb la fam del món, o que doni sentit de comunitat als qui es troben sols.

Però els homes no en podem fer, de miracles. Cal que confiem de debò en les promeses fetes repetidament pel mateix Jesús, segons les quals quan demanem alguna cosa al Pare en nom de Crist, el Pare ens la concedirà. Cal unir l'acció de la caritat amb la pregària humil i confiada per tal que s'estableixi la comunicació viva entre Déu que s'inclina amb amor i les persones que creixen humilment en ell.

A la persona humana li cal l'actitud receptiva del do de Déu, però també l'actitud activa, perquè fa i ha de fer allò que li toca de fer, ni que sigui mínim. A vegades aquest mínim —dir *sí*— és un màxim, com en el cas de Maria.

Així trobarem el punt d'unió tradicional entre pregària i acció. Així donarem pas als «miracles de petit voltatge».

Dr. Josep M. Rovira Belloso
(*Déu fa créixer les persones.*
Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

Els llocs del diàleg: l'Atri dels Gentils

Finalment, per facilitar el diàleg respectuós i enriquidor entre el cristianisme i les noves espiritualitats cal explicitar també els escenaris: on dialoguem? En el discurs que Benet XVI pronuncià davant la cúria romana el 21 de desembre de 2009 es presenten dos escenaris, l'atri dels gentils i l'areòpag, que poden resultar paradigmàtics a l'hora de dialogar amb les noves espiritualitats.

El món d'avui necessita l'obertura representada per aquests dos espais des d'on és possible impulsar un diàleg fecund que ajudi a madurar les espiritualitats emergents i que permeti alhora actualitzar la tradició cristiana.

Arran del discurs de Benet XVI sobre l'atri dels gentils, s'han celebrat diverses trobades promogudes pel Pontifici Consell de la Cultura, dirigit pel cardenal Gianfranco Ravasi. La darrera d'aquestes trobades es va celebrar a Barcelona els dies 17 i 18 de maig de 2012 entorn del lema «Art, bellesa, transcendència» i culminà en un acte a la Sagrada Família.

L'actitud de diàleg i cooperació entre creients i no creients no és nova. No comencem de zero. Cal abandonar la demonització dels no-creients o la consideració de la fe com a signe d'endarreriment cultural. Quan l'objectiu és la convivència i la mútua cooperació (*mutuum consortium*), les diferències, en comptes de separar, poden enriquir.

Josep Otón
(*El reencantament postmodern.*
Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall,
Barcelona 2012)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Com pregar (3)

La millor pedagogia per a la pregària és la dificultat. Quan tenim veritables problemes o estem apurats per una malaltia o per una desgràcia, no costa gens de pregar. Quan estem afeixugats connectem de seguida amb Déu, que és la nostra vida, la nostra salvació. No hi ha res més contrari a la pregària i a la vida cristiana que la comoditat, el benestar material o l'aburguesament. La pobresa, l'abnegació, fins i tot el fracàs o la humiliació són camins que faciliten la pregària molt més que l'èxit, el confort o la lloança. Per això, els pelegrinatges a peu són tan apropiats per pregar, perquè ens fan cansar, ens fan sentir febles i necessitats.

La sobrietat, el despullament, el dejuni són també elements que ajuden a la pregària, perquè ens fan sentir el nostre desemparament. Els millors orants de la Bíblia són els malalts, cecs, leprosos, sords..., que saben que no es poden donar la salut a si mateixos i per això supliquen. Quan Jesús ens ensenya a pregar, ens ensenya a suplicar —totes les frases del Parenostre són peticions— potser perquè a base de demanar esdevenim més pobres.

Una altra llei de la pregària és la perseverança i la insistència, com la viuda pesada de l'Evangeli davant del jutge injust. Cal pregar sempre, sense defallir. Quan la pregària ens és eixuta o àrida tenim tendència a abandonar-la amb l'excusa de qualsevol activitat *urgent*, per això és important fixar-se un temps per realitzar-la: mitja hora, una hora, i mai escurçar el temps passi el que passi.

La pregària és com la respiració: si deixem de fer-ho, ens morim.

Fra Josep Manuel Vallejo, caputxí

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 13.** **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.) [Ac 19,1-8 / Sl 67 / Jn 16,29-33]. M. D. de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.
- 14.** **Dimarts** [Ac 1,15-17.20-26 / Sl 112 / Jn 15, 9-17]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Ac 1,15-26); santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.
- 15.** **Dimecres** [Ac 20,28-38 / Sl 67 / Jn 17,11b-19]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.
- 16.** **Dijous** [Ac 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jn 17, 20-26]. Sant Honorat, bisbe, patró dels fornors o flequers; sant Germer, bisbe.
- 17.** **Divendres** [Ac 25,13-21 / Sl 102 / Jn 21, 15-19]. Sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.
- 18.** **Dissabte** [Ac 26,16-20.30-31 / Sl 10 / Jn 21, 20-25]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Fèlix de Cantalici, rel. caputxí.
- 19.** **✚ Diumenge vinent**, de Pentecosta: [Ac 2,1-11 / Sl 103 / Rm 8,8-17 (o bé: 1Co 12,3b-7. 12-13) / Jn 14,15-16.23b-26 (o bé: Jn 20,19-23)]. Sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombren (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856); sant Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.;

L'ASCENSIÓ DEL SENYOR

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu.

Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant». Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel? Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.»

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

▶ Salm responsorial (46)

R. Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan resuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 24,46-53)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Així ho diuen les Escriptures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis. Ara, jo us enviaré el do que el pare ha promès, i vindrà sobre vosaltres; no us mogueu de la ciutat fins que haureu estat revestits del poder que us vindrà de dalt». Després se'ls endugué fora, fins a prop de Bet-Hània, alçà les mans i els beneí. Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel; ells es prosternaren adorant-lo. Després, plens d'una alegria immensa, se'n tornaren a Jerusalem. I contínuament eren al temple donant gràcies a Déu.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 1,1-11)

En mi primer libro, querido Teófilo, escribí de todo lo que Jesús fue haciendo y enseñando hasta el día en que dio instrucciones a los apóstoles, que había escogido, movido por el Espíritu Santo, y ascendió al cielo. Se les presentó después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, y apareciéndoseles durante cuarenta días, les habló del reino de Dios.

Una vez que comían juntos, les recomendó: «No os alejéis de Jerusalén; aguardad que se cumpla la promesa de mi Padre, de la que yo os he hablado. Juan bautizó con agua, dentro de pocos días vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo.» Ellos lo rodearon preguntándole: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino de Israel?» Jesús contestó: «No os toca a vosotros conocer los tiempos y las fechas que el Padre ha establecido con su autoridad. Cuando el Espíritu Santo descienda sobre vosotros, recibiréis fuerza para ser mis testigos en Jerusalén, en toda Judea, en Samaria y hasta los confines del mundo.»

Dicho esto, lo vieron levantarse, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Mientras miraban fijos al cielo, viéndolo irse, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que os ha dejado para subir al cielo volverá como le habéis visto marcharse.»

L'Ascensió del Senyor. Il·lustració de la Bíblia de Sant Lluís (s. XIII)

▶ Salmo responsorial (46)

R. Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.

Pueblos todos batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor es sublime y terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas; / tocad para Dios, tocad, / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo; / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos:

Que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo. Ilumine los ojos de vuestro corazón, para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder para nosotros, los que creemos, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, potestad, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no sólo en este mundo, sino en el futuro. Y todo lo puso bajo sus pies, y lo dio a la Iglesia como cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que lo acaba todo en todos.

▶ Conclusión del santo evangelio según san Lucas (Lc 24,46-53)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Así estaba escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día y en su nombre se predicará la conversión y el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto. Yo os enviaré lo que mi Padre ha prometido; vosotros quedaos en la ciudad, hasta que os revistáis de la fuerza de lo alto.»

Después los sacó hacia Betania y, levantando las manos, los bendijo. Y mientras los bendecía se separó de ellos, subiendo hacia el cielo. Ellos se prostraron ante él y se volvieron a Jerusalén con gran alegría; y estaban siempre en el templo bendiciendo a Dios.

COMENTARI

Mentre els beneïa fou endut al cel

Al capítol 24, l'evangeli de Lluc ens reporta el relat de la tomba buida, l'aparició del Ressuscitat als dos caminants d'Emaús i al grup dels Onze després. És en el si d'aquesta darrera aparició als Onze i als seus companys que Jesús dona les instruccions que trobem en aquest passatge que llegim avui.

Primer de tot trobem una referència a les Escriptures. Camí d'Emaús havia obert el ulls als dos caminants perquè compreguessin les Escriptures; ara també explica als seus el contingut nuclear de les Escriptures: 1) que el Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia; 2) que calia predicar en nom

d'ell la conversió i el perdó dels pecats. Ambdós nuclis resumeixen també tot l'evangeli de Lluc: mentre la passió i la resurrecció concentren tota l'existència de Jesucrist, l'anunci de la conversió i del perdó dels pecats concentren el seu missatge. Els deixebles, i també nosaltres, en som testimonis de tot això.

En segon lloc trobem una nova promesa del do de l'Esperit Sant, el poder que vindrà del cel, el do del Pare. És la segona referència, després de la que comentàvem la setmana passada; i és que la tercera part de la Pasqua apunta tota ella cap a la Pentecosta.

Al final de tot, ja fora de la ciutat de Jerusalem, Jesús s'acomia dels seus deixebles tot beneint-los amb les mans esteses, el signe jueu de la benedic-

ció que la nostra litúrgia ha recuperat en les solemnitats. L'evangeli de Lluc comença al temple, quan el sacerdot Zacaries, que ha rebut l'anunci del naixement de Joan, en sortir del santuari no pot beneir el poble perquè ha quedat mut. A la fi del relat evangèlic, és Jesús qui beneeix els seus deixebles mentre surt d'aquest món, endut cap a la glòria de Déu.

I esclata l'alegria. La partença de Jesús no els omple de tristor sinó d'una alegria que el mou a anar al temple —on havia començat l'evangeli— per donar gràcies a Déu. Jesús ens ha deixat com a signes de la seva presència: les Escriptures, l'Esperit Sant, la seva benedicció i una alegria que es perllonga més enllà de la Pasqua.

Jordi Latorre, SDB

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Dilluns dia 13, a les 11.30 h. Presideix la Missa votiva de la ciutat de Sabadell al Santuari de la Mare de Déu de la Salut.

Dimarts dia 14 i dimecres dia 15. Participa a la reunió de bisbes de la Conferència Episcopal Tarracense al Santuari de Loreto (Tarragona).

Dijous dia 16, a les 19 h. Presideix la reunió del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics.

Divendres dia 17, a les 18 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la Universitat Internacional de Catalunya, a Sant Cugat del Vallès.

Dissabte dia 18, a les 11 h. Presideix el lliurament de premis del Concurs Bíblic a Terrassa.

Diumenge dia 19, a les 00.00 h. Presideix la pregària del Rosari de l'Aurora a la Romeria del Rocío, a Montcada i Reixach.

A les 18 h. Presideix la conferència de Mons. Elías Yanes a la sala capitular.

A les 20 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral en la festa titular i la Jornada de l'Apostolat Seglar.

NOTÍCIES

VIII Romiatge de malalts al Santuari de la Salut. El dissabte dia 20 d'abril es va celebrar el VIII Romiatge diocesà dels malalts al Santuari de la Mare de Déu de la Salut. Hi participaren més de

dues-centes persones. A les 11 del matí, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, va presidir la celebració de l'Eucaristia concelebrada que acabà amb la benedicció dels malalts (fotografia) i la veneració de la Mare de Déu. Després tingué lloc el dinar i l'actuació d'un grup de joves de la parròquia de Sant Vicenç de Sabadell.

Terrassa recorda l'Abat Marcet. Amb motiu del Centenari de la benedicció abacial de l'Abat Marcet (1913), el dissabte dia 20 d'abril a les 17.30 h, a la sala capitular de la Catedral el P. Ignasi Fossas, OSB, prior del Monestir de Montserrat —davant d'un auditori que omplí la sala— pronuncià la conferència: *La figura de l'Abat Marcet, un terrassenc il·lus-*

tre. L'acte estava organitzat pel Grup Avant de la Federació de Cristians de Catalunya. El P. Fossas recorregué la cronologia i l'activitat de l'Abat Antoni Marcet i Poal, considerat un dels forjadors del Montserrat modern.

Confirmacions a la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa. El diumenge dia 21 d'abril Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, presidí la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa i administrà el sagrament de la Confirmació a disset joves de la comunitat parroquial. Aquell mateix dia cinc joves més van començar el procés d'iniciació al Moviment Cristià de Joves i rebre la benedicció del Sr. Bisbe.

Mons. Saiz Meneses participa a la Trobada Interdiocesana del Clergat a Poblet. El dilluns dia 22 d'abril

Mons. Josep Àngel Saiz, bisbe de Terrassa, acompanyat per Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, i una quarantena de preveres, participà en la Trobada Interdiocesana del Clergat al Monestir de Santa Maria de Poblet. El cardenal Christoph Schönborn, arquebisbe de Viena (a la fotografia), parlà sobre *El ministeri sacerdotal en la nova evangelització* davant de més de 500 preveres i diaques de les diòcesis amb seu a Catalunya. El mateix cardenal Schönborn presidí la celebració solemne de l'Eucaristia.

AGENDA

Déu et crida a ser capellà? Un espai per a pregar i dialogar entre joves que es plantegin el futur vocacional. Dissabte dia 18 de maig al Seminari Diocesà (c/ Santjoanistes 2, Valldoreix). Informació: tel. 636 305 214.

Festes de la Mare de Déu de la Salut:

- **Divendres dia 10, a les 11 h:** Acte marià del Pelegrinatge al Santuari de l'escola Mare de Déu de la Salut.

- **Dissabte dia 11, a les 9 h:** Missa en honor de la Mare de Déu de la Salut.

—A les 21 h: Vetlla de la Salut.

- **Diumenge dia 12, a les 10.30 h:** Missa Solemne, presidida per Mn. Manuel Fuentemilla, vicari episcopal de la zona del Vallès Occidental.

—A les 13 h i a les 20 h: Missa.

—A les 18 h: Visita Espiritual a la Mare de Déu de la Salut cantada i Vespres solemnes.

- **Dilluns dia 13, a les 9 h:** Missa de l'Acadèmia Catòlica, presidida per Mn. Francesc Catarineu, consiliari.

—A les 11.30 h: Missa Solemne votiva de la ciutat, presidida per Mon. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe diocesà.

—A les 19 h: Rosari i Visita Espiritual a la Mare de Déu de la Salut.

—A les 8 h i a les 13.15 h: Missa.

—A les 20 h: Missa de cloenda, cants i concert a càrrec de cantaires de Ca'n Feu.

Medalla del mèrit ecumènic. Divendres dia 17 de maig, a les 19.30 h, a l'Església Evangèlica Unida (Avda. de Béjar 299, Terrassa) el grup ecumènic *Fem ciutat. Cristians per Terrassa* lliurarà la medalla del mèrit ecumènic al Sr. Màrius Heras (catòlic) i al pastor David Muniesa (evangèlic). Ambdós han animat l'activitat ecumènica a la ciutat.

Lliurament de premis del Concurs Bíblic. Mons. Josep Àngel Saiz presidirà el lliurament de premis del Concurs Bíblic el dissabte dia 18 a les 11 h. L'acte es farà al Centre Cultural d'Unnim Obra Social.

Pregària 0-7 anys. Dissabte dia 18, a les 17.30 h, a la parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell.

REMAD MAR ADENTRO

El Evangelio en las redes sociales

En estos meses estamos recordando especialmente el Concilio Vaticano II con motivo de la conmemoración de los 50 años de su inicio, en el año 1962, con un memorable discurso del beato Juan XXIII, papa, en el que se distanciaba de los que calificó como «profetas de calamidades». El Concilio se caracterizó por una mirada cordial y solidaria con el mundo moderno, con sus valores y sus limitaciones.

Uno de los decretos de este Concilio fue el dedicado a los medios de comunicación social, que lleva como título las palabras latinas con que se iniciaba el documento: *Inter mirifica*. Transcribo el primer párrafo: «Entre los maravillosos inventos de la técnica que, sobre todo en estos tiempos, el ingenio humano, con la ayuda de Dios, ha extraído de las cosas creadas, la madre Iglesia acoge y fomenta aquellos que atañen al espíritu humano y que han abierto nuevos caminos para comunicar con extraordinaria facilidad noticias, ideas y doctrinas de todo tipo.»

Este párrafo, escrito hace 50 años, es de una gran actualidad, ya que entre los inventos de la técnica se han añadido las enormes posibilidades de información y comunicación ofrecidas por las

nuevas tecnologías. El Concilio Vaticano II elaboró un decreto sobre la comunicación y lo hizo con una mirada positiva, aunque era muy consciente de que, como todas las realidades de este mundo, se pueden usar para el bien y también para el mal; que pueden liberar al hombre, pero también esclavizarlo. La mirada cristiana ha de ser realista y, al mismo tiempo, positiva y esperanzada.

He pensado todo esto con motivo de la Jornada Mundial de las Comunicaciones Sociales, que la Iglesia católica, desde el Concilio Vaticano II, celebra en esta festividad de la Ascensión del Señor. Y lo he pensado especialmente al leer el mensaje que, como es costumbre, publicó el papa ahora emérito, Benedicto XVI, el 24 del pasado mes de enero, día de San Francisco de Sales, patrón de los periodistas y de cuantos trabajan en el mundo de la comunicación.

El lema de la actual jornada es «Las redes sociales: portales de verdad y de fe y nuevos espacios para la evangelización». Las redes sociales, en efecto, son el tema sobre el que reflexiona Benedicto XVI. Su mirada es muy positiva y esperanzada, como cuando dice: «Las redes sociales alimentan aspiraciones muy arraigadas en el corazón

del hombre». Una mirada positiva también cuando sostiene que «el ambiente digital no es un mundo paralelo o puramente virtual, sino que forma parte de la realidad cotidiana de muchas personas, en especial de los más jóvenes. Las redes sociales son el fruto de la interacción humana, pero también dan nuevas formas a las dinámicas de la comunicación, que crea unas nuevas relaciones. Por tanto, una comprensión atenta de este ambiente es la condición necesaria para una presencia significativa dentro de él».

He aquí, pues, lo que nos pide la Iglesia. El mensaje de la próxima jornada ya será tarea del nuevo papa Francisco. Esforcémonos por comprender las dinámicas y los procesos del mundo digital. Con aquel espíritu de comprensión y cordial sintonía del que dio ejemplo el Vaticano II. Y si algunos abusan de estas técnicas o las utilizan para el mal, los cristianos, junto con todos los hombres y mujeres de buena voluntad, estamos llamados a utilizarlas para el bien. También para hablar de Jesucristo, de su Evangelio y de la fe, y para rezar a Dios, nuestro Padre.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa